

jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Anders Nielsen): Finanslovforslaget foreligger altsaa for os i Øjeblikket tilbagesendt fra Landstinget i en fra Folketingets Vedtagelse afvigende Skikkelse. Efter Grundlovens Ord og Forudsætninger og alt, hvad der er passeret under vort Forfatningslivs Udvikling, maa det nok siges at have vundet Hævd, at Detailbehandlingen af Finansloven foregaar her i Tinget. Naar derfor Finanslovforslaget er sendt tilbage fra Landstinget, kunde der have været Grund til at antage, at Aarsagen til Tilbagesendelsen maatte være et eller andet stort Principspørgsmaal, hvori vort Overhus ikke kunde være enig med Underhuset her. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Uoverensstemmelse drejer sig om et Par smaa Punkter, oven i Købet et Par ret smaa Punkter, nemlig Spørgsmaalet om Postbygningen i Aalborg og de 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern.

I Landstingets Betænkning findes der en Udtalelse om, at Udvalgets Flertal „dog efter Omstændighederne ikke finder aldeles tilstrækkelig Anledning til at foreslaa andre Ændringer“. Meningen med denne Udtalelse er ikke aldeles klar, jeg kunde sige, den er ikke aldeles tilstrækkelig klar. Man skulde ane, at der bagved laa Udtryk for en Lyst til at foretage andre Ændringer end dem, der ere foretagne, men at det er den manglende tilstrækkelige Anledning, som har holdt Landstingsflertallet tilbage. For saa vidt denne Opfattelse er rigtig, og man ikke lægger mere ind deri, er det glædeligt at lægge Mærke til, at just om de Ændringer, der ere opstillede, kunde man ogsaa sige, at der var maaske ikke saa aldeles tilstrækkelig Anledning til at foretage dem; men det er jo en Skønssag, som Landstinget for sit Vedkommende maa afgøre.

Jeg skal derefter berøre de to Punkter, som altsaa i dette Øjeblik staa de to Ting imellem, men som efter Finansudvalgets Erklæring tør forventes udjævnede derved, at dette Ting gaar ind paa Forslaget, som det nu foreligger. Det ene Punkt er Flytningen af Postkontoret i Aalborg. Folketinget og Ministeren vare der enige om, at det vilde være rigtigt at benytte den gamle Personbanaa til Post- og Telegrafstation i Fremtiden, og derved skabe en god og nyttig Anvendelse

af denne i øvrigt udmærkede Bygning. Man faar ogsaa i Virkeligheden derved Postbygningen paa et centralt Sted. Selv om man i Øjeblikket kunde finde et mere centralt Sted i Byen end dette, er det dog saaledes, at ingen vil kunne faa mere end 3½ Minuts Gang mere til den gamle Jernbanestation, end de nu have til den gamle Postbygning, og den Tidsspilde, som er forbunden med at gaa til Posthuset, naar det lægges over i Personbanaa-bygningen, kan ikke betragtes som værende af en saadan Betydning, at man skulde tage Hensyn til det ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal, naar der ellers paa andre Punkter er saa meget, der taler for den sidste Ordning som særdeles heldig og hensigtsmæssig, navnlig henset til, at der herved indvindes en Besparelse for Statskassen. Jeg synes, alle burde samles i Ønsket om at gribe enhver Lejlighed til at gennemføre en virkelig forstandig Besparelse, saaledes som det kan ske her. Det er det, der har været Folketingets Standpunkt i denne Sag, og det er det, Ministeren har sluttet sig til, og saaledes forelaa Sagen altsaa fra Folketingets Haand.

Nu har Landstinget ønsket dette Spørgsmaal udskudt, fordi, som det hedder i Landstingsbetænkningen, man ikke har haft tilstrækkelig Lejlighed til at danne sig en selvstændig Mening om Hensigtsmæssigheden af Forholdet, saaledes som det er ordnet herfra. Naa, at der ikke har været tilstrækkelig Tid og Lejlighed dertil, det er der jo ikke noget at sige til. For Resten skulde man jo antage — men det bliver det Landstingets Sag at afgøre —, at naar Landstinget ved Samlingens Begyndelse nedsætter et Finansudvalg, laa det nær for dette Finansudvalg at følge med netop paa saadanne Punkter, hvor man mente der blev kaldt ogsaa paa Landstingets Interesse. Men Landstinget har altsaa savnet Tid og Lejlighed, eller hvad der i øvrigt kan være til Hinder for at overveje dette Forhold tilstrækkeligt og ønske derfor Sagen udsat, og saa siger Folketinget, hvis det følger Finansudvalgets Indstilling: Nuvel, saa udsætte vi denne Sag, saa faar Aalborg vente med denne Sags Ordning et Aar. Forhaabentlig kun et Aar, thi at det her i Tinget vedtagne er den hensigtsmæssigste Ordning, vil nok alle til syvende og sidst blive enige om. At der foreligger et Ønske fra Aalborg Byraad og specielt fra Haandværkerforeningen om at faa en ny tidssvarende Postbygning paa den gamles Sted, kan ikke forbavse. Det er altid en Pryd for en By at faa en ny kostbar Bygning, og saa er